

brokken en slooppuin en aan de zuidoostzijde veel gebroken dakleien. Het eronder in de grachtmodder aanwezige aardewerk dateert uit de tweede helft van de 14de en het eerste kwart van de 15de eeuw. Buiten deze gracht loopt nog aan de westzijde een cingel dat wil zeggen een smalle strook grond, begrensd door een grachtje aan de buitenzijde.

Bleydesteyn is een kasteel geweest van het type *château à motte*, dat wil zeggen, dat het op een kunstmatige heuvel gelegen heeft. Dit verklaart het 'steriele' middenvlak.

In het nieuwe Maasgebied zijn slechts twee mottes gespaard gebleven, nl. die van de kastelen te Hillegersberg en te Oost-Voorne. Afgegraven zijn die van de Joffer Aechtenwoning en van Holy te Vlaardingen, van Rodenrijs te Overschie, van Dorp te Schipluiden en van Spreeuwensteyn te Ouddorp. Dit type kasteel komt voor sedert de 11de eeuw in het gebied langs de Franse Kanaalkust en langs de benedenloop van de Seine. In de tweede helft van deze eeuw, vooral na 1066, verscheen het als onderdeel van de koninklijke dwangburchten in Engeland en omstreeks 1100 kwam het ook voor bij de koninklijke kastelen in Denemarken. Als versterking voor kleinere edelen is het jonger; de grote motte van het grafelijk kasteel te Leiden dateert uit omstreeks 1160, maar in Normandië werden in de 13de eeuw nog kleine mottes aangelegd, bekroond door een enkele toren, een type vergelijkbaar met de hierboven genoemde Zuid-Hollandse. Ook in Denemarken werden nog tot 1300 nieuwe mottes opgericht.

Wat er overblijft als grondsporen van een motte die afgegraven is, laat zich het beste demonstreren aan de hand van de dwarsdoorsnede van de nog bestaande motte te Oost-Voorne, wanneer wij aannemen, dat deze tot op het niveau N-N zou zijn afgegraven, zodat zij zich slechts als een lichte welving in het terrein zou aftekenen (zie afb. 39). Het poortgebouw zou dan aanwezig zijn op gelijke wijze als dat van Bleydesteyn, nl. voor de helft als een fors stuk fundering, voor het overige als enige lagen metselwerk. Van het overige is geen spoor te bekennen, daar de onderzijde van de funderingen van de donjon, de ringmuur en de torens alle hoger dan het niveau N-N zijn gelegen.

Bleydesteyn is in zijn oudste, 13de eeuwse vorm, waarschijnlijk een toren op een motte, ca. 6 of 5 m hoog en met taluds van 8 à 7 m.